

[Poul Schlüter.]

ger på den tanke, at man ikke får en livsvarig tilskudsstøtte fra det offentlige, men man får den, når der er behov for den. Det hele er lagt sådan til rette, at nogle vokser ud af ordningen som følge af stigende indkomst i forhold til, hvad huslejen tynger, og så er der andre, som kommer ind i den, mens de har behov for den. Man kan selvfølgelig sige, at der er noget upraktisk i, at vi én gang om året skal tage stilling til beløbsgrænser og meget andet. På den anden side har det også sine betæneligheder at gennemføre en fuldautomatisk ordning, fordi det betyder, at vi på endnu et område ligesom mister styringsmuligheder.

For nu at gøre det kort skal jeg henvise til den tale, hr. Christophersen holdt for lidt siden. Vi er i min gruppe enige i de betæneligheder, han gjorde gældende. Det er farligt, hvis vi på felt efter felt fuldautomatiserer alle støtteordninger. Vi mister folketingets bevægelsesfrihed derved. Der kan jo tænkes situationer, hvor en større boligsikring eller en mindre boligsikring end den, der følger af fuldautomatikkens principper, er på sin plads, afhængigt af, hvad der i øvrigt sker på boliglovgivningens område, afhængigt af, hvilken økonomisk politik der i det hele taget føres.

Derfor er vi på forhånd ængstelige for princippet om det automatiske, men vi tager ganske afslappet på lovforslaget og vil selvfølgelig gerne være med til at underkaste det en nærmere analyse i boligudvalget.

Henning Philipsen (SF):

Der er jo her tale om, at man på et område prøver på noget principielt, nemlig dette at pristalsregulere boligsikringsydelse. Det er vi interesseret i, det har vi tidligere givet udtryk for, og vi er derfor velviligt stemt over for det.

Jeg skal yderligere føje til, at jeg synes, at resten af forslaget er teknik, som efter min opfattelse ikke egner sig til en dybtgående debat her ved førstebehandlingen. Jeg skal derfor bare ganske enkelt tilsige mit partis velvillige behandling af forslaget i udvalget. Der forekommer det mig at være rigtigt, at vi tager den dybtgående snak og diskussion om forslaget i enkeltheder.

Arne Bjerregaard (KrF):

Den automatiske regulering af boligsikringen er vi i kristeligt folkeparti betænkelige ved, men det skal selvfølgelig ikke udelukke, at vi vil være med til at drøfte det indgående i udvalget.

Med hensyn til specielle bidrag til pensionister i andelsboliger er vi mere velvillige, idet vi mener, det kan være værdifuldt for enkelte pensionister, at de har mulighed for fortsat at bo dér.

Så må jeg endelig sige, at med hensyn til grundlaget for udregningen af boligsikringen er vi helt enige.

Kaj Hansen (DKP):

Kommunisterne har ved flere lejligheder fremført krav om, at boligsikringen skulle dyrtidsreguleres. Derfor skal ministeren ikke have utak for, at han nu fremsætter et forslag, der går ud på at regulere de beløb, som danner grundlag for boligsikringen.

Nu har jeg hørt såvel venstre som fremskridtspartiet og også de konservative udtrykke megen bekymring over den parlamentariske frihed, som skulle gå tabt ved at indføre en automatisk dyrtidsregulering. Hvad er det for en frihed, partierne mister? Ikke nogen! Hvis det var sådan, at venstre og konservative og fremskridtspartiet under behandlingen af dette lovforslag skulle komme i tanker om, at der tiltrænges en forbedring, kan man frit stille forslag her i folketinget, og man kan også regne med kommunisternes støtte. Jeg kan derfor ikke se, at man fratager partierne nogen som helst frihed. Der må ligge andet bag en sådan udtalelse.

Nu er spørgsmålet, om den foreslåede ordning er tilstrækkelig, om den er god nok. I den forbindelse vil jeg da godt rejse et par spørgsmål. Det siges i forslaget, at reguleringen skal finde sted for hver fulde 5 points' stigning, første gang reguleringspristallet kommer over de 110 points. Men hvad nu, hvis stigningen er 4 points, eller endnu værre: hvis den er 4,9 points? Bortfalder reguleringen så? Man kunne også tænke sig, at der var tale om 2 portioner. Man kunne tænke sig, at stigningen var på 9,9 points. Skulle der så kun falde én portion? Når vi nu ved, at der kun skal reguleres én gang om året pr. 1. januar, så kan man i virkelig-